

Sygn. akt I PZ 15/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa M. L.
przeciwko B.Spółce z o.o. w K.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 października 2015 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 16 stycznia 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie z powództwa M. L. przeciwko B. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. o odszkodowanie odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 30 września 2014 r.

Wyrokiem z 30 września 2014 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda i orzekł o obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

7 stycznia 2015 roku pełnomocnik powoda złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego. Wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie została przez skarżącego określona na 2.934,35 złotych, a zatem poniżej 10.000 złotych.

Powód wniósł zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 233 § 1 w związku z art. 350 § 1 i § 2 k.p.c. przez nieuwzględnienie, że powód omyłkowo wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia jako 2.934,35 zamiast 10.915,80 złotych i w związku z tym wniósł pismo o sprostowanie wskazanej omyłkowo wartości przedmiotu zaskarżenia na 10.915,80 złotych.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że w skardze kasacyjnej pełnomocnik jedynie omyłkowo oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na 2.934,35 złotych. Skarżący podniósł, że już w piśmie procesowym z 30 stycznia 2015 r. skierowanym do Sądu Okręgowego wniósł o sprostowanie przez Sąd na posiedzeniu niejawnym wskazanej w skardze kasacyjnej przez stronę omyłkowo wartości przedmiotu zaskarżenia na 10.915,80 złotych. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych – niższa niż dziesięć tysięcy złotych.

W sprawie powód wnosząc pozew domagał się zasądzenia odszkodowania w wysokości 10.915,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, ewentualnie w przypadku uznania przez sąd w sprawie VII P .../11 wypowiedzenia umowy o pracę za uzasadnione, powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na podstawie art. 60 k.p. 2.924,35 zł z odsetkami tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Powód w piśmie procesowym z 21 marca 2013 r. w związku z oddaleniem jego odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę w sprawie VII P .../11 ograniczył żądanie odszkodowania do 2.934,35 zł i wniósł o zobowiązanie pozwanej do sprostowania świadectwa pracy przez zaliczenie do okresu zatrudnienia okresu pozostawania bez pracy, za który powodowi przyznano odszkodowanie. W apelacji powód wniósł o zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji przez zasądzenie 2.934,35 zł i zobowiązanie pozwanego do sprostowania świadectwa pracy. Wyrokiem z 30 września 2014 r. Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda. Skargą kasacyjną powód zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości.

Zgodnie z ustalonym stanowiskiem orzecznictwa Sądu Najwyższego, sąd drugiej instancji nie może bezkrytycznie przyjmować twierdzeń strony o wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2015 r., I PZ 4/15, niepubl.). Wartość przedmiotu zaskarżenia określona przez wnoszącego skargę kasacyjną z naruszeniem reguł art. 19-24 k.p.c. nie jest dla oceny dopuszczalności tej skargi wiążąca (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 czerwca 1997 r., II CKN 47/97, OSNCP 1997 nr 11, poz. 180; z 20 czerwca 1997 r., II CKN 245/97, niepubl.; wyrok z 27 lutego 2002 r., I PKN 305/01, OSNP 2004 nr 4, poz. 65), bowiem badanie przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej następuje z urzędu (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 czerwca 2007 r., II CZ 38/07, LEX nr 951278). W rezultacie sąd zobowiązany do kontroli jej dopuszczalności może i ma obowiązek z urzędu sprawdzić podaną wartość zaskarżenia.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że wartość przedmiotu zaskarżania nie przekracza 10.000 zł. Pełnomocnik powoda myli w tym zakresie wartość przedmiotu sporu z wartością przedmiotu zaskarżenia oraz pomija dokonaną w trakcie postępowania modyfikację w zakresie dochodzonych roszczeń. Odnośnie do drugiego z dochodzonych roszczeń należy wskazać, że zgodnie z art. 398² § 2 pkt 2 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o świadectwa pracy i roszczeń z tym związanych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie.

kc

